

De eerste Zondag van de veertigdagentijd, 18 februari 2018 Maria Nolet

Inleiding 18 februari 2018

Het is de eerste zondag van de veertigdagentijd. We worden meteen een hevig verhaal ingesleurd, Jezus die de woestijn ingedreven wordt, satan die hem beproeft, en Zijn eerste optreden als de tijd daar is.

Maar door alles heen klinkt Gods bemoedigende belofte, van ons Genesisverhaal, die ook in de eerste regels van ons openingslied gezongen wordt;

hoort hoe God met mensen omgaat

hoe Hij Zijn belofte houdt

die de mens van den beginne

adem geeft en gaande houdt.

God houdt zich aan Zijn belofte. Hij geeft ons adem en houdt ons gaande.

Laten we ons nu in de dienst begeven met alle aandacht die in ons is.

Overweging

Het is de eerste zondag van de veertigdagentijd.

Er bestaat een oud verhaal, door een rabbi verteld; het Woord van God is niet een leer, we worden niet intelligenter als we het horen, het is eerder een ruimte, en wij worden uitgenodigd daar binnen te treden, aan te voelen, waar te nemen met heel ons leefgevoel wat het Woord ons hier en nu wil zeggen. We mogen er onze vragen bij hebben., vul ik er zelf maar aan toe. We zullen dat vanmorgen maar eens uitproberen, de ruimte van Gods Woord binnengaan.

Ik las de eerste lezing, Genesis 9,8-15, hardop. Meteen drong tot me door hoe indrukwekkend die klinkt. Het is de Heer die hier spreekt. Vijf maal gebruikt Hij het woord IK. Ik sluit een Verbond met jullie, en, Ik doe jullie deze belofte, en, Ik plaats mijn boog in de wolken, en wanneer Ik de wolken boven jullie samendrijf, dan zal Ik denken aan mijn verbond met jullie. Zijn verbond met de mensen en met al wat leeft; nooit meer zal het water aanwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt. Dat woord geeft vertrouwen. Hij houdt ons in stand, laat ons niet meer los. Maar wat moeten we dan met dat andere woord; wanneer Ik de wolken samendrijf boven de aarde? Hier moeten we echt proberen aan te voelen. Bedoelt Hij echt dat Hij de hand heeft in de rampspoeden die soms boven de aarde en op de aarde losbarsten? De tsunami's, de modderstromen? de aardbevingen? Laat staan de oorlogen? Is er toch een donkere kant aan God die wij absoluut niet kunnen doorgronden? Maar, staat er, juist **in** die wolken wordt de boog zichtbaar, zodat de Heer zal denken aan het Verbond dat Hij met ons gesloten heeft. Nooit weer komt er een vloed die alles en iedereen vernietigt.

" Uw licht schijnt in de nacht," zegt Dietrich Bonhoeffer,---- al snappen wij niet waarom die duisternis er is, waarom de Heer de wolken boven ons samendrijft.

Ook in de tweede lezing, Marcus, 1,21-15, komt die verwevenheid van licht en donker naar voren. Na de grote ervaring van Jezus bij de doop in de Jordaan wordt hij met hevige aandrang door de Geest de woestijn ingedreven. Rust lijkt hij niet te krijgen. De woestijn, een grote eenzame rotsige zandvlakte, heet, onherbergzaam. De woestijn, laboratorium van de Geest, zoals een van de woestijnvaders zegt. Drie medespelers worden genoemd; de satan, de wilde dieren, de engelen. Daartussenin staat Jezus. Waarom die haast? Waarom moet Jezus onmiddellijk worden beproefd? of gaat dat soms in het leven ook zo? Soms word je direct beproefd. Dat doet de satan. Hij probeert doelbewust Jezus van zijn pas opgedane heilige ervaring af te brengen. Als je dan de zoon van God bent, dan kan je toch heel wat zijn, je kunt heel wat macht verwerven, rijkdom, eer. Jezus houdt het kort en eenvoudig. Hij wil niets weten van de fata morgana die satan hem voorspiegelt, van fantastische oplossingen. Hij wil leven in de werkelijkheid van dit leven, en daar is er Een die Hem de juiste leidraad geeft, met Zijn levende Woord, en dank zij de heilige Geest die in Hem woont. Niets meer, niets minder. De beproeвер heeft geen vat op hem. Integendeel, vaak word je er juist in de beproeving pas echt goed van bewust hoe kostbaar je innerlijke ervaring is van de Geest die in je woont, en hoe alleen Zijn Woord leven geeft en leven mogelijk maakt.

.Dan zijn er ook de wilde beesten, in Hem of buiten Hem. Hij weet ze te weerstaan. Sterker nog, er staat dat Hij met ze weet te leven, zelfs dat Hij woont met ze.. Konden wij dat maar. Zo leven dat de wilde beesten in, of buiten ons, ons niet bij tijd en wijlen overweldigen, of andersom. Dat we met ze kunnen wonen. Dat ze getemd worden. Hoe doet Hij dat? Hoe zouden wij dat kunnen doen?

En dan is er de prachtige groep van de engelen, die hem dienen. Sommige mensen hebben ook die ervaring, ik citeer weer Dietrich Bonhoeffer, uit het zelfde gedicht;;

" door goede machten stil en trouw omgeven, beschermd, getroost, beveiligd wonderbaar."

Het is zijn laatste gedicht, vlak voordat hij door de Duitsers ten dood wordt gebracht.

Zelf heb ik tijdens mijn ziekteperiode ook ondervonden hoe troostend de zorg en aandacht van engelen, medemensen, is.

En dan breekt de tijd aan. In het laboratorium van de Geest is het grootste werk gedaan. Jezus heeft zijn eerste beproeving van de satan doorstaan, en heeft met de wilde beesten leren leven, De tijd, de kairos, het beslissende moment is daar. Donkere wolken pakken samen boven Galilea. Weer is daar de donkerte, maar het Licht schijnt ook hier weer in de duisternis. Herodes, viervorst van Galilea, neemt Johannes, de grote profeet, de Doper, gevangen. In die donkere wolken licht dan opnieuw Gods teken op, in de gestalte van Jezus, teken van een nieuw verbond. En Hij verkondigt, de blijde boodschap, Gods koninkrijk is nabij. Keer in tot u zelf, kom in contact met je eigen diepste verlangen, dat God je vasthoudt en dat Hij het goede wil voor al wat leeft.. Geloof er in, en leef daarnaar, dan is het koninkrijk heel nabij. Hier en nu, vlak bij U, kijk en zie.

Eigenlijk is dat misschien de zin van de hele vasten, keer in tot je zelf, maak tijd voor Hem en besef dat Hij wil dat je leeft, en meegaat in Zijn stroom. en dat je kijkt en ziet, het koninkrijk is heel nabij.

Misschien kunnen we daarbij gesterkt worden door de allerlaatste woorden van Bonhoeffer;

"door goede machten wonderbaar geborgen

wachten wij rustig af , wat ons lot ook zij

God is met ons in de avond en de morgen

en elke nieuwe dag is Hij nabij".

Dit levendige besef wens ik u toe, in deze vastentijd, dat God met ons is in de avond en de morgen ,
en dat de duisternis het laatste woord niet heeft. .Een blijde boodschap. Amen